

Non-finito

Els preludis de la pintura

Domènec Corbella (ed.)

Índex

Pròleg , per Miquel Quílez	9
Presentació , per Domènec Corbella	11
El primer paso, per CARLOS MELCHOR	20
Pensamiento y fluidez, per DANIEL REINA	28
Coneixement, pensament, creació..., per ALÍCIA CÓNSUL	36
«Boscos i ombres», per ANDREU MATALLANA	44
La mirada anterior, per BERNADETTE SÁNCHEZ	52
Emoción ante la vida, per JORDI DE MOYA	60
Mundos interiores, per MERCEDES PÉREZ	68
Tránsito, per FRANCISCA SERRANO	76
Realidades..., per ANTONI SERÉS	84
La cápsula sensitiva, per ADONIS LÓPEZ	92
Entre límites y fronteras artificiales, per CARLOS CANALES	100
Freqüències d'ona curta, per MARINA CÁNOVAS	108
Constància, fluïdesa i expansió, per NEREA ADELL	116
Epíleg , per Carme Porta	125

Coneixement, pensament, creació...

Alícia Cónsul

Una vegada vaig veure una vinyeta en què apareixia una dissenyadora gràfica i el seu client; ell li deia «però si només has trigat deu minuts a fer la feina!», i ella li responia, «sí, però he trigat deu anys a poder fer-ho en deu minuts». La manera d'afrontar els primers passos de la creació defineixen el tarannà de l'autor. Hi ha qui necessita pensar molt bé cada un dels punts de la composició, i hi ha qui prefereix llançar-se a l'aventura i viure l'experiència com un descobriment, esperant que la inspiració el sorprengui entre línia i taca. Sigui com sigui, és impossible concebre una obra sense un estudi previ, una aproximació a allò que es vol crear.

Per a parlar de l'artista, Paul Klee utilitza la metàfora d'un arbre, el qual necessita un gran nombre de substrats per a poder fer fulles, fruits, flors; de la mateixa manera, per a crear una obra primer cal impregnar-se de referents culturals com poden ser altres obres, llibres, pel·lícules... L'art només pot ser concebut a partir de quelcom ja existent, que dona peu a noves idees a què cal donar forma, organitzar o apuntar en forma d'esborrany. Si bé és cert que normalment aquesta feina és personal i íntima, en ocasions pot sortir a la llum, com ara en publicacions o en exposicions, i pot provocar una gran expectació, fins i tot més que l'obra finalitzada. Això, en part, pot ser degut, a la intimitat, a la immediatesa del traç i a la llibertat de pensar que mai ningú jutjarà aquell esbós.

